

กรุงโรมสถาปนา นิมิตนั้นขึ้น — หมายเลขสิบหก

บททดสอบสุดท้าย: การเข้าใจสัญลักษณ์ของโรมและการประยุกต์คำพยากรณ์สามชั้น

Jeff Pippenger

2024-09-04

บรรดาผู้ที่อยู่ฝ่ายผิดในการโต้แย้งครั้งสุดท้ายนี้เกี่ยวกับสัญลักษณ์แห่งโรม

ยึดเพียงการประยุกต์คำพยากรณ์แบบสามชั้นที่บกพร่อง

เมื่อพวกเขาเสนอว่าโรมทั้งสามถูกกำหนดโดยกฎหมายวันอาทิตย์สามฉบับของปี ค.ศ. 321, 538

และกฎหมายวันอาทิตย์ที่จะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา ด้วยการกระทำเช่นนั้น

พวกเขาได้ทำให้กฎและประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่พวกเขาเลือกมีความเอนเอียงอย่างไม่ถูกต้อง

ดังที่ได้เกิดขึ้นเช่นกันในการโต้แย้งเรื่องแมลงสีชนิดในพระธรรมโยเอล

สี่ชั่วอายุคนซึ่งตามมาด้วยแมลงกัดกินสีชนิดในหกข้อแรกของพระธรรมโยเอล

กล่าวถึงวิธีที่ประชากรของพระเจ้าถูกทำลายลงอย่างต่อเนื่องตลอดสี่ชั่วอายุคน และการทำลายนั้นได้สำเร็จลง

โดยการที่แอ็ดเวนติสซึมยอมรับเทววิทยาของโรมและโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ

ในการโต้เถียงที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

บรรดาผู้ที่พยายามนำกฎหมายวันอาทิตย์มาใช้เพื่อกำหนดโรมทั้งสามนั้น กำลังหลีกเลี่ยงความจริงที่ว่า

ที่จริงแล้วมีกฎหมายวันอาทิตย์สี่ฉบับที่ได้รับการระบุไว้ในพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า และว่าปี ค.ศ.

321 เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา และกฎหมายวันอาทิตย์แห่งปี

ค.ศ. 538 เป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะถูกบังคับใช้เหนือบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นของโลก

กฎหมายวันอาทิตย์สี่ฉบับย่อมมิได้ระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์สามฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการสำแดงครั้งที่

สามในการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้นเป็นตัวแทนของความสำเร็จครบถ้วนขั้นสุดท้าย

กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกามีใช่กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับสุดท้าย

แท้จริงแล้วมันเป็นเครื่องหมายบ่งชี้จุดเริ่มต้นของลำดับกฎหมายวันอาทิตย์ชุดหนึ่ง

เมื่อแต่ละประเทศทั่วพิภพทยอยยอมรับเครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะปาปาโดยลำดับ

ผู้ที่ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 จำต้องเข้าใจว่า

การทดสอบเชิงพยากรณ์ซึ่งเผชิญหน้าพวกเขานั้นเกิดขึ้นในระหว่างการเทพระวิญญานบริสุทธิ์ลงมา

และว่าในระหว่างการเหล่านั้น คนกลุ่มหนึ่งกำลังได้รับ “น้ำมัน” และอีกกลุ่มหนึ่งกำลังได้รับ

“ความลุ่มหลงอย่างแรงกล้า”

ภาพแทนหลักของผู้ที่ได้รับความลุ่มหลงอย่างแรงกล้านั้นปรากฏอยู่ในบทเดียวกันกับที่มีถ้อยคำว่า

“ความลุ่มหลงอย่างแรงกล้า” อยู่ และในบทนั้น ความจริงที่ถูกรักหรือถูกปฏิเสธก็คือความจริงซึ่งกำหนดความสั

มพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างกรุงโรมฝ่ายนอกศาสนากับกรุงโรมของสันตะปาปา.

ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่าง 321 กับ 538

ได้รับการสำแดงให้เห็นโดยความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างคริสตจักรแห่ง Pergamos กับคริสตจักรแห่ง

Thyatira ในวาระสุดท้าย โรมนอกศาสนา ซึ่งแทนด้วย 321 และ Pergamos

เป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกา และโรมสันตะปาปา ซึ่งแทนด้วย 538 และ Thyatira

เป็นสัญลักษณ์ของโรมสมัยใหม่

กรุงโรมแรกแห่งปี 321 เป็นรัฐอำนาจเดียวอันเป็นเอกลักษณ์ และกรุงโรมที่สองแห่งปี 538

เป็นอำนาจคู่ซึ่งเป็นตัวแทนของการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ

โดยที่คริสตจักรเป็นฝ่ายควบคุมความสัมพันธ์นั้น ส่วนกรุงโรมที่สามและสุดท้าย ซึ่งคือกรุงโรมสมัยใหม่ เป็นอำนาจสามประการที่ประกอบด้วยพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ

เปาโลสอนว่า การไม่เข้าใจความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์และเชิงประวัติศาสตร์ระหว่างโรมนอกศาสนา (พญานาค) กับโรมสันตะปาปา (สัตว์ร้าย) คือการสำแดงความเกลียดชังต่อความจริง ซึ่งนำมาซึ่งความลงอย่างแรงกล้า ผู้เผยพระวจนะทั้งปวง รวมทั้งเปาโล กำลังกล่าวถึงยุคสุดท้ายโดยเฉพาะยัง ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทั้งสองในประวัติศาสตร์ที่เปาโลกล่าวถึง จึงเป็นภาพแทนของความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทั้งสามแห่งโรมสมัยใหม่ในยุคสุดท้าย การปฏิเสธความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ที่ “ก่อรูป” สหภาพสามฝ่ายของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จในยุคสุดท้าย คือการทำให้ตนเองได้รับความลงอย่างแรงกล้า

การตีความส่วนตัวของ Uriah Smith เกี่ยวกับกษัตริย์ฝ่ายเหนือเป็น “เหตุ” ที่ก่อให้เกิด “ผล” แต่ชนชั้นที่อยู่ฝ่ายผิดในการโต้เถียงทั้งหลายเกี่ยวกับกรุงโรมนั้น ได้รับการระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงว่าเป็นผู้ที่ไม่สามารถใช้เหตุผลจากเหตุไปสู่ผลได้ Smith มองไม่เห็นว่าการประยุกต์ใช้เรื่องกษัตริย์ฝ่ายเหนือของเขาที่บกพร่องนั้น จะก่อให้เกิดฐานแห่งคำพยากรณ์ซึ่งจะนำไปสู่การบิดเบือนภัยพิบัติประการที่หกด้วย ซึ่งในภัยพิบัตินั้นมีค่าเตือนให้รักษาหรือสูญเสียฉลองพระองค์แห่งความชอบธรรมของพระคริสต์

เช่นเดียวกับที่เปาโลเน้นย้ำในพระธรรมเอเธโลนิกาฉบับที่สอง ยอห์นในวิวรณ์บทที่สิบหกและภัยพิบัติประการที่หกก็เน้นย้ำถึงความจำเป็นของการเข้าใจว่าบรรดาอำนาจทั้งสามที่นำโลกไปสู่อาร์มาเกดโดนนั้นคือผู้ใด การประยุกต์ใช้กษัตริย์ฝ่ายเหนือของสมิธที่บกพร่องเป็นพยานถึงความไม่สามารถในการประยุกต์ใช้แบบและสิ่งที่เป็นความจริงสมบูรณ์ของแบบนั้นได้อย่างถูกต้อง

สมิธไม่สามารถ หรือไม่เต็มใจ ที่จะประยุกต์ใช้หลักการซึ่งได้ถูกนำเสนอไว้อย่างหนักแน่นในงานเขียนของเปาโล ว่าสิ่งซึ่งเป็นตัวอักษรตามช่วงเวลาก่อนกางเขนนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งฝ่ายวิญญาณตามช่วงเวลาหลังกางเขน เมื่อปฏิบัติตามหลักการนี้อย่างรอบคอบและถูกต้อง ก็สามารถแสดงให้เห็นได้โดยง่ายว่า “กษัตริย์ฝ่ายเหนือ” เป็นหนึ่งในสัญลักษณ์มากมายที่เป็นตัวแทนของ “กษัตริย์ฝ่ายเหนือ” ฝ่ายวิญญาณในยุคสุดท้าย เขเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ยิ่งกว่าชนชาติใด ๆ ควรตระหนักว่า โครงสร้างหลักประการหนึ่งซึ่งคำพยากรณ์ตั้งอยู่บนพื้นฐานนั้น คือความขัดแย้งระหว่างพระคริสต์กับซาตาน พระคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือที่แท้จริง และซาตานได้พยายามสำแดงตนเองในฐานะกษัตริย์ฝ่ายเหนือปลอมแปลงอยู่เสมอ

บทเพลงและสดุดีสำหรับบุตรของโคราห์ พระยาห์เวห์ทรงยิ่งใหญ่
และทรงสมควรได้รับการสรรเสริญอย่างยิ่ง ในเมืองแห่งพระเจ้าของเรา
บนภูเขาแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ ภูเขาศิโยนงดงามในที่ตั้ง เป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
อยู่ทางด้านเหนือ เป็นนครแห่งพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่
พระเจ้าทรงเป็นที่รู้จักในพระราชวังทั้งหลายของนครนั้นว่าเป็นที่ลี้ภัย สดุดี 48:1-3

ความพยายามของซาตานที่จะปลอมแปลงกษัตริย์ฝ่ายเหนือที่แท้จริงนั้น รวมถึงการใช้พระสันตะปาปาแห่งโรมเป็นผู้แทนของตนบนแผ่นดินโลก ซาตานคือปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ และพระสันตะปาปาแห่งโรมก็เป็นเช่นนั้นด้วย ผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของซาตานในการทำงานแห่งการล่อลวงของเขา

“เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์และเกียรติยศฝ่ายโลก
คริสตจักรถูกชักนำให้แสวงหาความโปรดปรานและการสนับสนุนจากบรรดาผู้ยิ่งใหญ่แห่งพิภพ;

และเมื่อได้ปฏิเสธพระคริสต์เช่นนี้แล้ว

นางก็ถูกชักจูงให้ถวายความภักดีต่อผู้แทนของชาตาน—คือบิชอปแห่งโรม” มหาสงคราม, 50.

ในการแตกแยกของอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราช Seleucus Nicator

ได้กลายเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือองค์แรกในประวัติศาสตร์ที่นำเสนอไว้ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด บิดาของเขา

Antiochus เป็นผู้นำผู้ทรงอิทธิพลในอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์ และบุตรชายของเขา Seleucus

ได้รับแต่งตั้งให้เป็นแซเทรพแห่งบาบิโลน “แซเทรพ” คือผู้ว่าราชการ และเมื่อ Seleucus

ได้ยึดครองเขตภูมิศาสตร์สามในสี่ส่วนที่อาณาจักรของอเล็กซานเดอร์ได้แบ่งออกเป็นแล้ว

เขาก็กลายเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือ

การตีความส่วนตัวของสมิทและการหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ทำให้เขาสันนิษฐานว่าอำนาจสุดท้ายซึ่งประกอบขึ้นเป็นสมพันธมิตรแห่งความชั่วร้ายของชาตานในยุคสุดท้ายนั้น

ได้รับการพรรณนาไว้ในคำพยากรณ์ว่าเป็นอำนาจตามตัวอักษร มิใช่อำนาจฝ่ายวิญญาณ ด้วยเหตุนี้

เขาจึงไม่อาจมองเห็นว่า เซลิวคัส นิคเตอร์ ในฐานะกษัตริย์องค์แรกแห่งทิศเหนือ ผู้ครองบาบิโลน

ย่อมต้องเป็นภาพแทนโดยความจำเป็นเชิงพยากรณ์ของกษัตริย์ฝ่ายวิญญาณองค์สุดท้ายแห่งทิศเหนือ

ผู้ซึ่งเป็นอำนาจที่ควบคุมบาบิโลนฝ่ายวิญญาณในยุคปัจจุบัน.

แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ ผู้มีชั้นเจ็ดใบ ได้มาพูดกับข้าพเจ้า กล่าวว่า “จงมาที่นี่เถิด

เราจะแสดงให้ท่านเห็นการพิพากษาหญิงแพศยาผู้ยิ่งใหญ่ที่นั่งอยู่เหนือน้ำมากหลาย

ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนาง

และชาวแผ่นดินโลกก็ได้มีเมมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของนาง”

แล้วท่านก็พาข้าพเจ้าไปในพระวิญญาณยังถิ่นทุรกันดาร

และข้าพเจ้าเห็นหญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสีตรีรายสีแดงเข้ม

ตัวนั้นเต็มไปด้วยนามแห่งการหมิ่นประมาทพระเจ้า มีเจ็ดหัวและสิบเขา

และหญิงนั้นสวมเสื้อผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม ประดับด้วยทองคำ อัญมณี และไข่มุก

มือของนางถือถ้วยทองคำใบหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและมลทินแห่งการล่วงประเวณีของนาง

และที่หน้าผากของนางมีชื่อหนึ่งเขียนไว้ว่า “ชื่อลึกลับ บาบิโลนมหานคร

มารดาแห่งหญิงแพศยาและสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายของแผ่นดินโลก”

และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมมาด้วยโลหิตของธรรมิกชน และด้วยโลหิตของบรรดาผู้เป็นพยานฝ่ายพระเยซู

และเมื่อข้าพเจ้าเห็นนาง ข้าพเจ้าก็ประหลาดใจอย่างยิ่ง วิวรรณ์ 17:1-6

อำนาจที่ปกครองบาบิโลนในยุคสุดท้ายคือคริสตจักรสันตะปาปา

ดังนั้นนางจึงเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือฝ่ายวิญญาณด้วย

“หญิงนั้น (บาบิโลน) ในวิวรรณ์ 17 ได้รับการพรรณนาว่า ‘แต่งกายด้วยสีม่วงและสีแดงเข้ม

ประดับด้วยทองคำและศิลามีค่าและไข่มุก มีถ้วยทองคำอยู่ในมือของนาง

เต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและความโสโครก... และที่หน้าผากของนางมีชื่อจารึกไว้ว่า ชื่อลึกลับ

บาบิโลนมหานคร มารดาแห่งหญิงแพศยา’ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า:

‘ข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมมาด้วยโลหิตของวิสุทธิชนทั้งหลาย

และด้วยโลหิตของบรรดามรณสักขีของพระเยซู’ ยิ่งกว่านั้น ยังมีการประกาศว่าบาบิโลนคือ ‘มหานครนั้น

ซึ่งครอบครองอยู่เหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก’ วิวรรณ์ 17:4-6, 18. อำนาจที่ตลอดหลายศตวรรษได้

ตั้งไว้ซึ่งการปกครองแบบเผด็จการเหนือบรรดากษัตริย์แห่งคริสต์ศาสนจักรก็คือโรม สีม่วงและสีแดงเข้ม

ทองคำ ศิลามีค่า และไข่มุก เป็นภาพที่ชัดเจนของความโอ้อ่าและความโอหังฟุ้งเฟ้อที่ยิ่งกว่าราชัน

ซึ่งสันตะสำนักแห่งโรมผู้เยอหยิ่งได้อวดอ้างไว้ และไม่มีอำนาจอื่นใดจะถูกล่าไต่อย่างแท้จริงว่า

‘เมมาด้วยโลหิตของวิสุทธิชน’ เท่ากับคริสตจักรนั้นซึ่งได้ข่มเหงผู้ติดตามพระคริสต์อย่างโหดเหี้ยม

บาบิโลนยังถูกกล่าวโทษด้วยบาปแห่งการสัมพันธ์อันมิชอบด้วยกฎหมายกับ 'บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก' คริสตจักรยิวได้กลายเป็นหญิงแพศยาโดยการละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและผูกพันเป็นพันธมิตรกับคนต่างชาติ และโรมก็ได้รับการกล่าวโทษในทำนองเดียวกัน เพราะได้ทำตนให้เสื่อมทรามด้วยการแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจฝ่ายโลก" สงครามประวัติศาสตร์, 382.

ผู้ว่าราชการคือกษัตริย์ และตามคำกล่าวของอิสยาห์ กษัตริย์องค์หนึ่งคืออาณาจักรหนึ่ง และยังเป็นนครหลวงของอาณาจักรนั้นด้วย

เพราะศิระของซีเรียคือดามัสกัส และศิระของดามัสกัสคือเรซิน และภายในหกสิบห้าปี เอเฟราอิมจะถูกทำลายจนไม่เป็นชนชาติอีกต่อไป และศิระของเอเฟราอิมคือสะมาเรีย และศิระของสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์ ถ้าท่านทั้งหลายจะไม่เชื่อแน่ไซ้ ท่านก็จะไม่ตั้งมั่นอยู่แน่นอน อิสยาห์ 7:8, 9

ตามคำพยานของอิสยาห์ นักศึกษาคำพยากรณ์ผู้หนึ่งซึ่งตื่นขึ้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 สู่กระบวนการทดสอบเชิงพยากรณ์ จำต้องตระหนักถึงสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของ "ศิระ" หากเขาปรารถนาจะได้รับการสถาปนา หากเขาไม่ตระหนักและไม่นำสัญลักษณ์ของ "ศิระ" มาประยุกต์ใช้เมื่อถึงคราวที่ต้องใช้ เขาก็ไม่ได้รับการสถาปนา บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อย่อมไม่ได้รับการสถาปนา และด้วยเหตุนี้ อิสยาห์จึงกำลังชี้ให้เห็นถึงผู้ล้มการสองจำพวกในยุคสุดท้าย ซึ่งบางพวกได้รับการสถาปนา และบางพวกมิได้รับการสถาปนา พวกเขาเป็นคนสองจำพวกเดียวกันที่บางพวกมี "น้ำมัน" และบางพวกไม่มี "น้ำมัน"

ชนชั้นหนึ่งซึ่งได้รับการสถาปนาแล้วและมีน้ำมัน

ได้รับข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนซึ่งเริ่มถูกเปิดเผยขึ้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

มีฉะนั้นพวกเขาก็ได้รับการลงอย่างแรงกล้าตามที่กล่าวไว้ใน 2 เธสะโลนิกา

การทดสอบของพวกเขาคือการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้าย และลักษณะวิธีที่สัตว์ร้ายนั้นถูกก่อรูปขึ้น

ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ร้ายฝ่ายสันตะปาปาแห่งยุคมิด หรือรูปของมันซึ่งถูกก่อขึ้นโดยสหรัฐอเมริกา

หรือสหภาพสามประการที่นำโลกไปสู่อารามาเกิดตอน ทั้งนี้รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องตระหนักว่า "ศิระ" คือ "กษัตริย์" ผู้ปกครองอำนาจอีกสองประการที่ประกอบกันเป็นสหภาพสามประการนั้น คืออำนาจฝ่ายสันตะปาปา

"ศิระ" หรือเมืองหลวงของยูดาห์ คือกรุงเยรูซาเล็ม

เมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเลือกให้เป็นที่ตั้งแห่งพระนามของพระองค์

และเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนทรงครอบครองเหนือยูดาห์

เมื่อเรโหโบอัมทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา

และพระองค์ทรงครอบครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มสิบเจ็ดปี

คือเมืองซึ่งพระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกจากท่ามกลางบรรดาเผ่าทั้งหลายของอิสราเอล

เพื่อจะทรงสถาปนาพระนามของพระองค์ไว้ที่นั่น และพระนามของพระมารดาของพระองค์คือนาอามาห์

หญิงชาวอัมโมน 1 พงศกษัตริย์ 14:21

ในการโต้แย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับซาตาน

เมืองหลวงของพระคริสต์ซึ่งพระองค์ทรงประทับพระนามของพระองค์ไว้คือเยรูซาเล็ม

และของปลอมเลียนแบบของซาตานก็คือกรุงบาบิโลนตามตัวอักษร

ซึ่งเป็นตัวแทนของบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ เมืองใหญ่นั้นในวาระสุดท้าย

ซาตานประทับชื่อนามของตนไว้บนหน้าผากเพื่อเป็นของปลอมเลียนแบบนครและเมืองหลวงของพระเจ้า

กษัตริย์ผู้พำนักอยู่ที่นั่นคือมารดาแห่งหญิงแพศยาทั้งหลาย

ผู้กระทำการล่วงประเวณีกับบรรดาภรรยาแห่งแผ่นดินโลก
มารดาแห่งหญิงแพศยาทั้งหลายนั้นคืออำนาจของสันตะปาปา
และบรรดาธิดาของนางคือคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ล้มลงแล้ว ซึ่งในบรรดาคริสตจักรที่ล้มลงและทรยศนั้น
คริสตจักรโปรเตสแตนต์ผู้ทรยศแห่งสหรัฐอเมริกาเป็นคริสตจักรสำคัญยิ่งที่สุด

โปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเขาโปรเตสแตนต์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก
และพวกเขาเชื่อมโยงกับมารดาของตนเนื่องจากการปฏิเสธชาวสเปนซึ่งพยากรณ์ที่ถูกแกะตราออกในปี 1798
ส่วนคู่ตรงข้ามของพวกเขา คือเขาริพับลิกัน
ก็เชื่อมโยงกับบรรดาภรรยาแห่งแผ่นดินโลกผ่านความสัมพันธ์ของพวกเขาที่บ่งชี้การสหประชาชาติ
คือภรรยาที่หึงหึงแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเจ็ด
สหภาพสามฝ่ายซึ่งนำโลกไปสู่อาร์มาเกิดตอนนั้นถูกแสดงแทนด้วยศิระของมัน
ซึ่งเป็นที่ยึดของมันเป็นถูกจารึกไว้ และโรมสมัยใหม่ฝ่ายวิญญาณก็คือบาบิโลนสมัยใหม่ฝ่ายวิญญาณ "ศิระ"
ของมันคืออำนาจสันตะปาปา

อันแรกเป็นตัวแทนของอันสุดท้าย และไม่ว่าท่านจะประยุกต์ใช้ดาเนียลบทที่ 2 ดังที่พวกมิลเลอไรต์ได้ทำ
โดยถือว่าเป็นตัวแทนของอาณาจักรสี่อาณาจักร
หรือดังที่ได้ถูกเปิดเผยขึ้นในวาระสุดท้ายว่าเป็นตัวแทนของอาณาจักรแปดอาณาจักร
อาณาจักรแรกก็คือบาบิโลนตามตัวอักษร พวกมิลเลอไรต์ย่อมบอกท่านว่า
อาณาจักรสุดท้ายคือโรมตามตัวอักษร บาบิโลนและโรมเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนกันได้
เพราะทั้งสองเป็นอันแรกและอันสุดท้ายของลำดับแห่งคำพยากรณ์.

ในวาระสุดท้าย

อาณาจักรแรกแห่งบาบิโลนตามตัวอักษรเป็นภาพแทนของอาณาจักรที่แปดและอาณาจักรสุดท้าย
ซึ่งก็คือบาบิโลนฝ่ายวิญญาณสมัยใหม่ และก็คือโรมฝ่ายวิญญาณสมัยใหม่ด้วยเช่นกัน
บนพื้นฐานแห่งพยานสองประการดังที่ปรากฏใน Daniel chapter two
บาบิโลนและโรมเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนกันได้

เมื่อหญิงแพศยาของสันตะสำนักถูกพรรณนาไว้โดยมีชื่ออยู่บนหน้าผากของนางซึ่งระบุว่า "ลึกลับ บาบิโลน"
นั่นก็เป็นการระบุถึง "ลึกลับ โรม" ด้วยเช่นกัน "ความลึกลับ" ในเชิงพยากรณ์เป็นตัวแทนของความจริงที่ลึกลับซึ่ง
ยังคงเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจความลึกลับของความจริงที่ถูกแสดงไว้ นั่นได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากปราศจากอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ "ความลึกลับ"
ตามพระคัมภีร์ยังเรียกร้องด้วยว่า สิ่งที่ถูกเปิดเผยซึ่งเกี่ยวข้องกับความลึกลับนั้น
เป็นความเข้าใจที่จำเป็นสำหรับบรรดาผู้ที่แสวงหาจะผ่านการทดสอบ
นี่คือเหตุผลที่พยานสองคนในพระธรรมวิวรรณ์เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจโรมสมัยใหม่

นี่คือสติปัญญา ผู้ใดมีความเข้าใจ จงคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของมนุษย์คนหนึ่ง
และเลขของมันคือ หกร้อยหกสิบหก วิวรรณ์ 13:18

"ปัญญา" เข้าใจเลขของสัตว์ร้ายนั้น ซึ่งเป็นเลขของมนุษย์ผู้หนึ่ง และเลขของเขาคือ หก หก หก
"มนุษย์แห่งบาบิโลน" คือศิระของสัตว์ร้าย

ปัญญาเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาในวาระสุดท้าย
และยังเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่เข้าใจการเพิ่มพูนแห่งความรู้ในวาระสุดท้ายด้วย
ผู้ที่ไม่เข้าใจคือหญิงพรหมจารีเขลา และเป็นคนอธรรม "ปัญญา" ที่พวกเขาไม่เข้าใจนั้น
โดยความจำเป็นเชิงคำพยากรณ์แล้ว จะต้องอยู่ในบริบทของบททดสอบเชิงคำพยากรณ์ครั้งสุดท้าย
เพราะนี่คือช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ที่มีปัญญาและหญิงพรหมจารีเขลาดำรงอยู่ พวกเขาจำเป็นต้องเข้าใจ "หก หก

หก” จิตใจที่มีปัญญานั้น ยอห์นก็ได้ระบุไว้อีกเช่นกันว่าอยู่ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด.

และนี่คือจิตใจที่มีปัญญา ศิระหังเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดลูกที่หญิงนั้นนั่งอยู่บนนั้น และมีกษัตริย์เจ็ดองค์
ห่าองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งดำรงอยู่ และอีกองค์หนึ่งยังไม่ถึง และเมื่อท่านนั้นมาถึงแล้ว
ท่านจะต้องดำรงอยู่เพียงชั่วระยะเวลาอันสั้น และสัตว์ร้ายที่เคยเป็นอยู่ และมีได้เป็นอยู่แล้วนั้น
ตัวมันเองเป็นองค์ที่แปด และเป็นมาจากทั้งเจ็ด และมันก็มุ่งไปสู่ความพินาศ วิวรณ์ 17:9-11

“จิตใจ” ที่มีสติปัญญาเข้าใจจำนวน “หก ร้อย หกสิบ หก” คือพรหมจารีผู้มีปัญญา ผู้ได้รับ
“พระทัยของพระคริสต์”

เพราะว่าใครเล่าจะรู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า จนจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้?
แต่เรามีพระทัยของพระคริสต์ 1 โครินธ์ 2:16

พวกหญิงพรหมจารีฝ่ายฉลาดมีพระทัยของพระคริสต์
ส่วนพวกหญิงพรหมจารีฝ่ายโง่เขลาซึ่งชั่วร้ายมีจิตใจของปฏิปักษ์ของพระคริสต์

“เวลาได้มาถึงแล้วที่ความสว่างแห่งสองประกายท่ามกลางความมืดฝ่ายศีลธรรม
ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ถูกประกาศออกไปสู่โลก
เพื่อเตือนมนุษย์มิให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นหรือของรูปจำลองของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน
การรับเครื่องหมายนี้หมายถึงการมาถึงข้อวินิจฉัยเดียวกันกับที่สัตว์ร้ายนั้นได้กระทำ
และการสนับสนุนแนวความคิดเดียวกันนั้น โดยเป็นการต่อต้านพระวาระของพระเจ้าอย่างตรงไปตรงมา”
Review and Herald, July 13, 1897.

การก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายเป็นบททดสอบสุดท้ายสำหรับหญิงพรหมจารีในคำอุปมา
และบรรดาหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาย่อมมีพระทัยของพระคริสต์

เพราะพวกเธอได้มาถึงการตัดสินใจเดียวกันกับพระคริสต์
ด้วยว่าได้ยอมอ่อนเจตจำนงของตนต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การก่อรูปของพระฉายาของพระคริสต์
ในบรรดาหญิงพรหมจารีที่มีปัญญานั้นตรงกันข้ามกับการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายในบรรดาหญิงพรหมจารีที่โ
ง่เขลา หญิงพรหมจารีที่โง่เขลามมาถึงการตัดสินใจเดียวกันกับสัตว์ร้ายนั้น เพราะพวกเธอได้เกิดความสับสนต่อ
คำถามแห่งบททดสอบเกี่ยวกับการระบุเอกลักษณ์ที่ถูกต้องของปฏิปักษ์พระคริสต์
ผู้ซึ่งเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือจอมปลอมและเป็นประมุขของโรมสมัยใหม่

“บรรดาผู้ที่เกิดความสับสนในความเข้าใจพระวาระ ผู้ซึ่งไม่อาจมองเห็นความหมายของปฏิปักษ์พระคริสต์
ย่อมจะวางตนอยู่ฝ่ายปฏิปักษ์พระคริสต์อย่างแน่นอน” Kress Collection, 105.

หญิงพรหมจารีที่โง่เขลาในช่วงเวลาแห่งการทดลอง ซึ่งถูกพรรณนาว่าเป็นการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายนั้น
เกิดความสับสนในความเข้าใจของตนเกี่ยวกับพระวาระ

ความสับสนของพวกเขามิรากฐานอยู่บนการเข้าใจผิดพระวาระแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า
และเมื่อพวกเขามองไม่เห็นความหมายที่ถูกต้องของโรมสมัยใหม่ พวกเขาก็ได้รับความหลงผิดอย่างแรงกล้า
ตัดสินใจเช่นเดียวกับสัตว์ร้าย และสนับสนุนแนวความคิดแบบพระสันตะปาปาเดียวกันนั้น
โดยต่อต้านพระวาระของพระเจ้าโดยตรง และตั้งตนอยู่ฝ่ายปฏิปักษ์พระคริสต์

เราจะดำเนินความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไปในหมวดหมู่นี้